

lille Boelssted ude i Egedet, som han havde tænkt paa at købe, ikke egnede sig for den Idé, der var virkeliggjort i Sandinge Højskole. Han indsaa, at der fordreder store Lokaler, mange Rum, Plads til Heste og Vogne for de tilrejsende, o. s. v., ... at med andre Ord netop Vejlbj Præstegaard var som skabt til et saadant stort Fælleshjem for Menigheden, som han nu ønskede at oprette.

Han havde derfor besluttet at følge Bispens Raad og lade sig konstituere i Embedet, naar Provsten blev forflyttet. Men med Hensyn hertil var han begyndt at nære nogen Ængstelse. Han var kommen til at tænke paa, at det egentlig kunde ligne Provst Tønnesen af Trods eller af falsk Stolt-hedsfølelse at modsætte sig Bispens Vilje.

Han længtes efter at komme til at tale med Hansine om Sagen; thi han havde bestemt sig til overfor hende at bryde det Tavshedsløfte, han havde givet Bispén. Hans Hjærte var saa fuldt af Lykke, hans Hoved saa fuldt af Planer, at han maatte have Luft.

Han havde haabet at kunne være i Skibberup inden Aften; men nu gik Solen ned, og endnu var Baaden ikke kommen halvvejs over Fjorden. Strømmen her i Snevringen gik strid; og skønt han og Tømreren skiftedes til at ro, havde de ofte Møje